

בְּנוֹת חַסֵּד וְיָדוּד

סֵפֶר
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

דברות קודש שהיה לנו הזכות לשמוע

מראש הישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת עקב - וראה, שנת תשפ"ב לפרט קטן, בקרית
ברסלב - ליבערטי יע"א, בליל שבת ובשלב סעודות.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה"ל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוך פאר אידישע שטוב
212.444.9169

בְּעוֹת וְשֶׁבַע וְנֶמְדָּד

סֵפֶר

אֲשֶׁר הָיָה
אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שהיה למו הזכות לשמוע

מראש הישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת עקב - וראה, שנת תשפ"ב לפרט קטן, בקרית
ברסלב - ליבערטי יע"א, בליל שבת ובשלב סעודות.

שבת קודש פרשת ראה, א' דראש חודש אלול, שנת תשפ"ב לפרטקטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בשטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בליל שבת קודש ב'באטע' דיבר ראש הישיבה שליט"א דברי התחזקות נפלאים בענין התקרבות לרבינו ולהיות ראש השנה באומן.

צריך לשיר זמירות

לחתן שישב בצד ולמד משניות: "עוד מעט אתה מתחתן, אי אפשר כעת לשבת בצד ולהגיד משניות, צריך לשיר זמירות".

התחילו את הבאטע עם זמירות. באמצע הזמירות עורר ראש הישיבה שליט"א את הבחורים שישירו זמירות, ראש הישיבה אמר

אש"ר נתן מנוחה

כי הלחן יפה, אחר כך יש ניגונים שהלחן לא מאוד יפה, אבל המילים מאוד יפות, לדוגמא השיר: "כי טוב השם, ווייל דער אייבערשטער איז גוט" ["כי טוב השם, השם יתברך טוב"], אנשים נמסים כששרים את השיר הזה, כי המילים מאוד יפות. אותו דבר זה עם הניגון 'ברוך השם אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל', אני לא יודע אם הלחן כל כך יפה, אבל המילים מאוד יפות.

אחר כך שר ראש הישיבה את הניגון על המילים (מאמצע הפיוט של כל מקדש): "בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל", ואמר: אלו מילים מאוד יפות, אומרים להשם: בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׂפָתַי אֵיבְעַרְשָׁטְעַר [תודה השם], אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה שְׁנַת לְנוּ, 'מְנוּחָה' - את רבינו הקדוש, 'נָתַן' - את רבי נתן הקדוש, 'אֲשֶׁר' - מוהרא"ש; אש"ר זה ראשי תיבות רבי אליעזר שלמה.

ישנם ניגונים שאוהבים אותם

אתה הבאת אותי אל רבינו

עשה השבוע ברית לבן שנולד לו, ואשתו נסעה למנוחה.

בברית הוא כיבד אותי בסנדקאות, שאלתי אותו: למה

ראש הישיבה שליט"א אמר: בסעודה היה אצלי אורח, חבר שלי המנהל ר' אברהם משה נרו יאיר, הגיע אלי לסעודות שבת, כי הוא

הוא ענה: "הוא הביא אותי בפעם הראשונה לציון של רבינו!".

אנחנו יכולים רק לראות מה קורה כאן בזה העולם עם הבית והרכב שלנו, מה קורה למעלה בשמים אנחנו לא יכולים לראות. נשמות מתגלגלות מאות שנים, מתגלגלים בצפרדעים, כלבים, חתולים ועכברים, אבל אין לנו שום מושג מה זה נקרא הציון של רבינו, אין דבר יותר גדול מלהביא יהודים אל רבינו, אדם שהיה בציון של רבינו ואמר 'תיקון הכללי' - הוא מתוקן!

אתה מכבד אותי עם סנדקאות? פעם אחת כשהוא ערך ברית אצל מוהרא"ש הוא שאל את מוהרא"ש איזה כיבוד לתת לי, ענה לו מוהרא"ש: "יואל לא צריך כיבודים", אם כן מדוע אתה מכבד אותי? הוא ענה לי "אני עושה את זה בתור הכרת הטוב שאתה הבאת אותי אל רבינו".

מוהרא"ש מספר, היה חסיד ברסלב שערך ברית לבנו והוא כיבד יהודי פשוט בסנדקאות, כולם התפלאו 'מה יש לך איתו שאתה מכבד אותו בכזה כיבוד חשוב?'

מי הביא אותי בפעם הראשונה לאומן?

הרבה מהדרך... [אגב, על הדרך לאומן היה לי נס גדול, עברתי את הכביש ורכב הגיע במהירות, זה היה נראה שהרכב בוודאי יתנגש בי, כולם חשבו שזה אבוד, וקרה נס, אף אחד לא יודע איך, הרכב לא פגע בי. סבא שלי זכרונו לברכה פסק שאני צריך לברך הגומל, ומאז הוא לא הרשה לי ללכת לבד, הוא כל הזמן החזיק אותי]. אני זוכר איך הייתי שמח כל הדרך שנוסעים לאומן, בני הדודים שלי צחקו ממני, מה אתה כל כך שמח עם אומן, מעניין שאפילו בתור בחור היה לי כזה רגש לאומן ולתיקון הכללי.

מי הביא אותי בפעם הראשונה לאומן? סבא שלי, הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה! כשהייתי בחור בן חמש עשרה, לקח אותי סבא שלי לאומן לציון של רבינו הקדוש, מה היה הסיפור? אחד מבני משפחתי שהיה מקורב בשקט לרבינו אירגן לסבא שלי נסיעה למקומות הקדושים, נסענו בכל אוקראינה, רומניה, הונגריה ופולין - במאור הרבה מקומות קדושים, זאת הייתה נסיעה מאוד קשה כי אז עוד לא היה ג'י פי עס (מפית מקוונות), עצרנו בכל תחנת דלק ושאלנו לאן צריך להמשיך, ורוב הפעמים התשובה הייתה שסטינו

איך התקרבתי?

התקרבתי לרבינו. אבא שלי שליט"א היה לו ישיבה בבורו פארק במשך כמה שנים, למדו שם עשר חמש עשרה בחורים, ביניהם למד שם חבר שלי רבי יודל נרו יאיר. אחרי החתונה שלו הוא למד בווייליאמסבורג והוא התפלל בבית כנסת שקרוב לבית שלי. ר' יודל הוא אדם שבווער בו לעזור לאנשים אחרים, הייתי מדבר איתו הרבה על ניגונים ועל דברים אחרים.

בזמן הסעודה דיברנו עד כמה אנחנו צריכים להודות להשם על זה שאנחנו הגענו אל רבינו, היה יכול להיות בדיוק ההפך, שאנחנו נשתייך למקום אחר ואחרים מבני משפחתנו יחיו את עצמם עם רבינו, ויבנו את השטעטל וכו', השם עשה נס שאני פה, וקירבתי אותו.

איך התקרבתי? אז אני אספר לכם קצת את ההשתלשלות איך

חודש ניסן שנת תשס"ד

אבל כן מצא חן בעיניי הדיבורים שדיברו שם, מאוד אהבתי את התמימות שראיתי שם.

הוא סחב אותי מזמן לזמן לשטיבל של חסידי ברסלב, ומאוד נמשכתי לבית הכנסת הזה כי בכלל לא מצאתי את מקומי בווייליאמסבורג, ההורים שלי גרים בבורו פארק, כל השבוע הייתי רוב היום בבורו פארק בכלל קארלסבורג, בשבת גם חיפשתי להיות תמיד בבורו פארק, כשהייתי נשאר בשבת בווייליאמסבורג לא מצאתי את מקומי בשום מקום, מאוד נהנתי מהשטיבל של ברסלב, כי זה היה בית כנסת קטן של עשר אנשים.

השם יתברך עזר לי, בערך בחודש ניסן שנת תשס"ד מצאתי אותו בבית הכנסת בשעת ערב, הוא אומר לי: "יש לי בשבילך ניגון חדש, ניגון מיוחד על המילים ששרים בסעודה שלישית 'צַוֵּה צוֹר תְּסַדֵּדוּ'", הוא שר לי את זה מספר פעמים, מאוד נהנתי, אז שאלתי אותו, איפה אפשר לשמוע את זה? הוא ענה לי: "יש כאן בית הכנסת של חסידי ברסלב ברחוב דוויזין, שם שרים את זה בסעודה שלישית, תיכנס, אתה לא צריך לפחד", עוד לא ידעתי שום דבר ממוהרא"ש, הלכתי לשם לסעודה שלישית, למעשה בכלל לא מצא חן בעיני האופן איך ששרו את הניגון, שרו את זה מאוד מהר,

קיץ שנת תשס"ד

כן מוהרא"ש אמר לו: "מחר תלך הפצה בבית הכנסת הזה, כי שם יש אברכים שנוסעים לקאנטרי והם צריכים חיזוק!" הוא נתן לי את הספר אשר בנחל חלק כז, לקחתי את זה איתי לקעמפ והחייתי מאוד את נפשי.

באותו קיץ הציעו לי להיות מלמד במוסד לשבועות הקיץ. ויהי היום, יום לפני שנסעתי לקעמפ, מצאתי בבית הכנסת אונגוואר בבורו פארק את המפיץ הגדול ר' נתן יאקאבאוויטש נרו יאיר, אחר כך הוא סיפר לי, שיום לפני

ראש השנה שנת תשס"ה

אני מודה להשם יתברך שבאמת לא נסעתי באותה שנה לאומן, כי אם כן הייתי נוסע, אז לא הייתי יכול לסבול את כל המניעות שעברו עלי, ואתם לא הייתם בהיכל הקודש, העבודה של מוהרא"ש לא הייתה הולכת לאיבוד, אבל אתם לא הייתם בהיכל הקודש ולא היה את המוסדות והשטעטל וכו' וכו'.

אחרי הקעמפ המשכתי להגיע להתפלל בהיכל הקודש, עד שבועיים לפני ראש השנה, כשהתחילו לדבר עוד פעם ועוד פעם מלהיות ראש השנה באומן, לא יכלתי לסבול את הלחץ מלשמוע שמדברים מאומן, כי הבנתי שאני עדיין לא יכול לנסוע לאומן, אז הפסקתי להגיע לשם להתפלל משבועיים לפני ראש השנה עד אחרי ראש השנה.

חורף שנת תשס"ה

הדעת, כי הייתי רגיל לראות את סבא שלי, הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה, וחשבתי שיהודי ירא שמים צריך להיות בטלן, הוא לא יודע איפה הולכים, צריך להחזיק אותו, ופה אני רואה איך שמוהרא"ש בכלל לא בטלן, הוא הולך לבד, אף אחד לא מחזיק אותו, גם היה למוהרא"ש שעון יד,

אחרי ראש השנה חזרתי להתפלל שם. בחורף שנת תשס"ה התחלתי לפגוש את מוהרא"ש, מוהרא"ש היה מגיע כל 'מוצאי שבת מברכים' למלווה מלכה בויליאמסבורג. חיפשתי איפה אני יכול לשמש צדיק, מילאתי את הגביע שלו וכו'. בפעמיים הראשונות היה לי מאוד קשה, היה לי קצת חלישות

סימן קמ) על הפסוק (איוב לו, ז): "בְּיַד כָּל אָדָם יִחְתָּמוּם לְדַעַת כָּל אָנָשִׁי מִעֲשֵׂהוּ", שאי אפשר להשיג את הצדיק אמת, על הצדיק יש הרבה קושיות, רק על ידי האנשים שלו שמקורבים אליו אפשר קצת להבין את הגדלות של הצדיק, הצדיק זה כמו חותמת, שהאותיות חקוקות בה באופן הפוך, אי אפשר לקרוא שום דבר מה שכתוב שם, אבל אם חותמים עם החותמת אז אפשר לקרוא את האותיות שחקוקות בחותמת, זה הפירוש בפסוק, "בְּיַד כָּל אָדָם יִחְתָּמוּם", הצדיק זה כמו חותמת, "לְדַעַת כָּל אָנָשִׁי מִעֲשֵׂהוּ", על ידי המקורבים אל הצדיק אפשר לראות מי הצדיק.

אני גדלתי עם זה שיהודי חסידי לא הולך עם שעון יד. מאוד התפלאתי, זה מוהרא"ש? הוא המחבר של האש להבה 'אשר בנחל', שמביא אותי לדביקות בהשם ולגעגועים להשם יתברך?

אחרי המלווה מלכה הראשון בויליאמסבורג נישתי לרבי יצחק שליט"א [אז עוד לא ידעתי מי זה], ושאלתי אותו, איך יתכן, שעל האברכים בבית המדרש אני רואה איך שהם חיים עם השם יתברך, אבל על מוהרא"ש אני לא רואה שום דבר מיוחד, אפילו הדיבורים שמדברים בסעודה שלישית יותר בוערים מהדיבורים ששמעתי כעת ממוהרא"ש, אז הוא הסביר לי יפה, שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א',

ראש השנה שנת תשס"ו

שהם יתפסו אותי ויעלו אותי למטוס, ונתתי להם את הדרכון שלי.

עליתי למטוס יחד עם חבר שלי המנהל, כל הדרך הודינו להשם, בערנו והתלהבנו שאנחנו נוסעים לאומן!! נסענו ברכב משדה התעופה לאומן עם עוד אחד משפיע בכרסלב שכבר נוסע הרבה שנים לאומן, אני זוכר שזה היה פלא בעיני לראות איך שהוא נוסע בכזה יובש, ואנחנו כל הדרך

למעשה ראיתי איך שדברים משתנים, מוהרא"ש מביא אותי אל השם יתברך, באמצע השנה אמרתי לאשתי שבעזרת השם אני נוסע לאומן בראש השנה הבא! אשתי תחי' אמרה לי שאין לה שום בעיה שאני נוסע, רק שאודיע להורים שלה שאני נוסע, וכך עשיתי.

כשהייתי בשדה התעופה היו לי מניעות נוראיות, פחדתי שלא אוכל לעמוד בזה, ביקשתי משתי חברים, אם הם רואים שאני רוצה לחזור,

מאוד בכיתי. גם כשחזרתי הביתה אחרי ראש השנה היו לי מניעות נוראיות.

התלהבנו: "נוסעים לאומן", "נוסעים לאומן"...

באומן המשיך להיות לי מניעות מאוד קשות מצד משפחתי, אני

לכל אחד יש מניעות

היום - בגיל שבעים וחמש - עם אותו הלהיטות של היום הראשון ששמעתי מרבינו! " זאת מדריגה גדולה שאדם ישאר עם אותו הרגש כל כך הרבה שנים, אני מבקש את זה מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאסע השנה לראש השנה לרבינו עם אותו החשק וההתלהבות שנסעתי בשנה הראשונה שלי, שנת תשס"ו".

אסור לשכוח את הרגש שהיה בפעם הראשונה ששמעו את העצה שאני יכול לדבר אל השם, אני יכול לשוחח עם השם, אני יכול לספר את הכל להשם.

לכל אחד יש מניעות, כל זמן שהמניעות הם מאנשים מסביב, אבא, אמא, חם, חמות, סבא וסבתא, זה עוד קל לעבור את זה, אחר כך יש את המניעות של האדם עצמו, שמתקררים וכו', רוצים לנסוע לאומן רק כי מתביישים מהחברים שישאלו: "אתה נשארת פה?!", על זה צריך הרבה לבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה להישאר מקורב לרבינו, אני רוצה לזכור מה רבינו נותן לי, רבינו מביא אותי להשם יתברך, רבינו פוקח לי את העיניים שאוכל לדבר אל השם".

מוהרא"ש היה אומר: "ההתקרבות שלי לא התקררה כלום, אני

מה יותר גדול מגילוי אליהו?

תפילה אומר 'ושמרו'? הם יכולים לדבר אל השם! זה הרי כזה מתנה נפלאה, לכן יש קליפות שמחפשות להחליש את האדם, שיזדקן ויאבד את הרגש ברבינו.

כשרבינו הגיע לארץ ישראל ערב ראש השנה שנת תקנ"ט, הספינה

איפה שאתה נמצא אתה יכול לדבר אל השם, כשאני במיטה, כשאני יוצא לטייל - אני יכול לדבר אל השם, ואפילו בשעת התפילה אני יכול לדבר אל השם, לדוגמא, בליל שבת כשהציבור אומר 'ושמרו', מה אני יעשה כשאני מתפלל לפני העמוד? אני מדבר אל השם! ומה הציבור יעשה כשהבעל

התבודדות". רואים מכאן מה העניין של אליהו הנביא, אנשים רוצים לזכות לדברים גבוהים, לגילוי אליהו, לרוח הקודש, להתפשטות הגשמיות, רבינו אומר לנו, מה יותר גדול מגילוי אליהו? מה עשה אליהו הנביא? אליהו הנביא דיבר אל השם, זה יותר גדול מהכל.

עגנה בחיפה, מול הר הכרמל, ליד מערת אליהו - המערה בה אליהו הנביא התחבא מפני עובדי הבעל, שם הוא זעק לכל עובדי האלילים (מלאכי א יח, לט): "ה' הוא האֱלֹהִים!", חול המועד סוכות הגיע רבינו ל'מערת אליהו', רבינו אמר: "תיארתי לעצמי איך אליהו הנביא עמד כאן ועשה

למה אנחנו נוסעים לרבינו

לְצַדִּיקִים, (פְּמוֹבָא) (כְּמוֹ שְׁכָתוּב) בְּזוֹהַר: "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף", מֹשֶׁה הוּא בְּחִינַת מַחִין, וַיִּוֹסֵף הוּא בְּחִינַת צְדִיק, הֵינּוּ שְׂאִין שְׁלֵמוֹת לְמַחִין אֲלָא עַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא מְקוֹר הַדִּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיךְ לְטַהֵר אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּדֵי לְהַמְתִּיק, וּבְשִׁבִיל זֶה נוֹסְעִין לְצַדִּיקִים, כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקַדְשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה", לכן אנחנו נוסעים בראש השנה לצידיקים, כי ראש השנה כותבים הרי את כל הדינים של כל השנה, ואם נמצאים בראש השנה אצל הצדיק, מקבלים מחשבה זכה, וכך ממתיקים את הדינים עבור כל השנה.

השם יעזור שנשבור את כל המניעות ונגיע לרבינו לראש השנה. כל הענין שאנחנו נוסעים לראש השנה לרבינו זה רק כדי לזכות לטהרת המח והמחשבה, כלפי חוץ כולם נראים יהודים חסידיים, כולם נראים טוב, אף אחד לא יודע מה קורה בראש הקטן, כמה מחשבות רעות יש וכו' וכו'.

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריא): "מֵה שְׁהַעוֹלָם נוֹסְעִין עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים, כִּי עֶקֶר הַמְּתַקֵּת הַדִּינִין אֵינוּ אֲלָא עַל יְדֵי קְדֻשַׁת וְטָהֳרַת הַמַּחְשָׁבוֹת, כִּי שֵׁם שְׂרָשֻׁם. (כְּמוֹ שְׁכָתוּב) (פְּמוֹבָא בְּזוֹהַר): כִּלְאֵי בְּמַחְשָׁבָה אֲתַבְּרוּ (עֵינֵין זִהַר פְּקוּדֵי רַנְדֵי), וְאֵי אֶפְשָׁר לְבֹא לְמַחִין זְפִים אֲלָא עַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת

מכזה רבי מתרחקים!?

שנת תקע"א - לשאול מה לעשות בענין של להיות ראש השנה באומן, הוא אמר לרבינו שראשי הקהילה

רבי נתן אמר לרב של ברסלב, רבי אהרן, כשהוא הגיע לרבינו לפני הראש השנה האחרון של רבינו -

דראנג (כול עין עבה) ויכה אותי - גם לא
אעזוב אותו", כי כשעושים לעצמנו
חשבון, מתבודדים - יוצא ש'מכזה
רבי אני אף פעם לא אתרחק, אפילו
אם הוא יכה אותי עם בול עין'.

אל תשתטו, אל תיבהלו מהחבר
הזה ומהחבר הזה, מה ההוא יגיד
ומה ההוא יגיד, אנחנו נגיע לציון
ונבקש מרבינו: "רבי, אני הגעתי
אליך כי אני רוצה שתתקן אותי",
רבי תן לי את השידוך שלי", "רבי,
תן לי חיים מתוקים", "רבי, אני
רוצה להתחיל לחיות עם תכלית,
שלא יעבור עוד שנה ועוד שנה בלי
להועיל כלום".

אומרים לו שהוא לא יכול לנסוע,
אסור לו להשאיר אותם וכו', ואם
הוא יסע לראש השנה - הוא יאבד
את הפרנסה שלו וכו', אז רבינו
אמר לו שלא יגיע, וכך הוא עשה,
הוא לא הגיע. כשרבי נתן שמע
מזה, שהוא לא הגיע כי רבינו אמר
לו: "אל תגיע", אז הוא אמר לו:
"אפילו אם רבינו יקה דראנג (כול עין
עבה) ויסלק אותי - גם לא אעזוב את
רבינו". כמו כן רבי נתן אמר פעם
לר' ליפא: "לאן ברחת, מדוע עזבת
את רבינו הקדוש? עמנו הייתם?!"
ענה לו ר' ליפא: "רבינו בייש
אותי", אמר לו רבי נתן: "ליפא!
מכזה רבי מתרחקים?! שרבינו יקה

סגולה בדוקה ומנוסה

תפילות סימן עו - בכל יום, זאת
סגולה בדוקה ומנוסה להיות אצל
רבינו באומן בראש השנה. [התורה
והתפילה מצורפים בסוף הקונטרס].
השם יעזור שנזכה לציית לרבינו,
כך נזכה לדברים מאוד יפים, אמן.

מוהרא"ש אומר, סגולה בדוקה
ומנוסה להיות אצל רבינו בראש
השנה באומן, ללמוד את התורה
שמדברת מלנסוע אל צדיקים
על ראש השנה, זאת תורה קטנה
בליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן
ריא, ולהגיד את התפילה מליקוטי

אחרי השיעור המשיכו לשיד זמירות ושידי שבת.

שידוכים, פאר דיינע קינדערלעך".
[רבונו של עולם תשלח כבר
שידוכים, לילדים שלך. רבונו של
עולם תשלח כבר שידוכים, לילדים
שלך".]

ראש הישיבה שליט"א שר:
קה אַכְסָף. באמצע השיר שר
ראש הישיבה שליט"א באידיש:
"הייליגער באשעפער שיק שוין
שידוכים, פאר דיינע קינדערלעך.
הייליגער באשעפער שיק שוין

זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפְצֵי בַחַיִּים, וְנִכְתְּבוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֲלֵקִים חַיִּים.

שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבֹרָךְ.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת
וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג. וּבְשִׁבְעֵי רְצִיַתְךָ בּוֹ
וְקִדְשָׁתוֹ. חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ.
זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

שַׁבַּת, הַיִּלְיָגֶעַר שַׁבַּת, שַׁבַּת שַׁבַּת
קוֹדֵשׁ. שַׁבַּת, הַיִּלְיָגֶעַר שַׁבַּת, שַׁבַּת
שַׁבַּת קוֹדֵשׁ. שַׁבַּת דַּאֲרָף מְעַן צוֹ
לֵאכֶן, סְאִיז פּוֹן דִּי ווִיכְטִיגְסְטֶע
זַאכֶן, מְעַן דַּאֲרָף זִיף פֿרִיילִיךְ מַאכֶן,
אַזוֹי וועט דָּעַר יֵצֵר הָרַע קְרֵאתֶךָ.

[שבת, שבת קדושה, שבת שבת
קודש. שבת, שבת קדושה, שבת
שבת קודש. שבת צריך לחייך, זה
הכי נחון, צריך לשמח את עצמנו,
כך היצר הרע יתמוטט.]

וַיְהִי רַחֲמִיךָ מִתְּגוּלָּלִים עַל עַם
קְדֻשְׁךָ. פָּתַח לָהֶם נַעַם וְרִצּוֹן לְפָתוּחַ
שַׁעֲרֵי רִצּוֹנְךָ.

גוּט שַׁבַּת, גוּט שַׁבַּת, גוּט שַׁבַּת.
גוּט שַׁבַּת, גוּט שַׁבַּת, גוּט שַׁבַּת. אוֹי ווִי,
שְׂרִיטְזִשְׁעַט אִידֶעלֶעךָ, גוּט שַׁבַּת.
זַאגְזִשְׁעַט אִידֶעלֶעךָ, גוּט שַׁבַּת.
הַיִּלְיָגֶעַר שַׁבַּת, לְעַכְטִיגֶעַר שַׁבַּת.
שְׂרִיטְזִשְׁעַט אֲלַע גוּט שַׁבַּת.

[גוט שבת, גוט שבת, גוט שבת,
גוט שבת, גוט שבת, אוי ווי, תצעקו
יהודים, גוט שבת, תגידו יהודים,
גוט שבת, שבת קדושה, שבת
מאירה. תצעקו כולם גוט שבת.]

...אוֹי ווִי, שַׁבַּת שַׁבַּת קוֹדֵשׁ, שַׁבַּת
שַׁבַּת קוֹדֵשׁ, שַׁבַּת שַׁבַּת הַיִּלְיָגֶעַר
שַׁבַּת.

סגולה בדוק ומנוסה

צְדִיק, הֵינּוּ שְׂאִין שְׁלֹמוֹת לְמַחֲזִין
אֶלֶּא עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצְדִיקִים.
וְרֵאשׁ הַשְּׁנָה הוּא מְקוֹר הַדִּינִים
שֶׁל כָּל הַשְּׁנָה, וְצָרִיךְ לְטַהֵר אֶת
מַחְשַׁבְתּוֹ כְּדֵי לְהַמְתִּיק, וּבְשִׁבְלֵי זֶה
נוֹסְעִין לְצְדִיקִים כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקַדְשַׁת
הַמַּחְשָׁבָה.

לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת סִימָן עוֹ:
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

לִיקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק א', סִימָן
רֵיא: מַה שֶׁהָעוֹלָם נוֹסְעִין עַל
רֵאשׁ הַשְּׁנָה לְצְדִיקִים, כִּי עֶקֶר
הַמַּתְקַת הַדִּינִין אֵינּוּ אֶלֶּא עַל יְדֵי
קְדוּשַׁת וְטַהֲרַת הַמַּחְשָׁבוֹת, כִּי שֵׁם
שְׂרָשֶׁם. (כְּמוֹ שַׁבְּתוּב) (כְּמוֹבָא בְּזִהַר): כִּלְאֵ
כְּמַחְשָׁבָה אֲתַבְּרוּ. וְאֵי אֶפְשֶׁר לְבוֹא
לְמַחֲזִין זְכָיִם אֶלֶּא עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת
לְצְדִיקִים, (כְּמוֹ שַׁבְּתוּב) (כְּמוֹבָא בְּזִהַר):
"וַיִּקַּח מִשָּׂה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף", מִשָּׂה
הוּא בְּחִינַת מַחֲזִין, וַיִּוֹסֵף הוּא בְּחִינַת

לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהיות מקשר תמיד לצדיקים אמתיים, ועל-ידי-זה אנו לקדש את דעתי ומחשבתי בקדושה גדולה. ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותהיה בעזרי ותצילני מכל מיני מחשבות זרות ומכל מיני פגם הדעת שבעולם, ותחנני מאתך חכמה דעה בינה והשכל, ותזכני מהרה לקדשת המחשבה בשלמות באמת. וברחמיך הרבים תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם. ונזכה לקבל קדשת ראש השנה על-ידי הצדיקים אמתיים, ולתקן כל התקונים שצריכין לתקן בראש השנה שהוא מקור הדינים של כל השנה. ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש.

רבונו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה לצדיקים אמתיים, וגם אתה יודע את עצם רבוי המניעות שמתגברים על זה מכל הצדדים. חומל דלים, חוס וחמל עלינו ועזרנו וזכנו לשבר כל המניעות, והורנו דרכיך והדריכנו באמתך ולמדנו, שנזכה לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, באפן שנזכה על-ידם לקדשת המחשבה באמת. כי אתה יודע שעכשיו בעוקבות משיחא, עקר סמיכתנו וישועתנו הוא רק על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלקותיך ומלכותך עלינו מראש השנה על כל השנה כלה. ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך אז כראוי. שנזכה להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד כנגד

לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהיות מקשר תמיד לצדיקים אמתיים, ועל-ידי-זה אנו לקדש את דעתי ומחשבתי בקדושה גדולה. ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותהיה בעזרי ותצילני מכל מיני מחשבות זרות ומכל מיני פגם הדעת שבעולם, ותחנני מאתך חכמה דעה בינה והשכל, ותזכני מהרה לקדשת המחשבה בשלמות באמת. וברחמיך הרבים תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם. ונזכה לקבל קדשת ראש השנה על-ידי הצדיקים אמתיים, ולתקן כל התקונים שצריכין לתקן בראש השנה שהוא מקור הדינים של כל השנה. ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש.

אנא רחום, ברחמיך הרבים תרחם עלינו ותזכנו ותחננו אז לקדשת המחשבה ביותר, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה אז על מחשבתנו שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, רק בשמך נגיל כל היום באימה וביראה בקדושה ובטהרה גדולה, במחשבות קדושות וזכות וצחות בתכלית הזכות והבהירות, עד שנזכה בכח התקשרות הצדיקים האמתיים לתקן ולברר כל הבוררים בראש השנה, לברר כל ניצוצות הקדושה מעמקי הקלפות, ולהמתיק ולבטל כל

בְּשִׁלְמוֹת עַל-יָדָם, וְנִזְכָּה לְהִמָּתִיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים, וְתִזְכְּנוּ לְהַכִּיר וּלְדַעַת רוּמְמוֹתַי וּמִמְשַׁלְתֵי עָלֵינוּ, וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ בְּכַבֹּדְךָ מְהֵרָה, "וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ. וַיִּבִין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֶס, ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ וּמְלֹכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה", וְתִתְהַרְגוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשְׁךָ הַעֲלִינָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

כָּל הַשּׁוֹנְאִים וְהַמְקַטְרְגִים לְסַתֵּם פִּי מִסְטִינָנוּ וּמְקַטְרִיגָנוּ, כִּי אִם בְּזָכוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם, עָלֵיהֶם אָנוּ נִשְׁעָנִים וּבָהֶם אָנוּ סְמוּכִים, כִּי הֵם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ וַיִּכְנִיעוּ וַיְפִילוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, וַיִּמְשִׁיכוּ עָלֵינוּ קִדְשַׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהָיָה בְּעִזְרָנוּ שְׁנוֹזְכָה לְשִׁבְר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְנִזְכָּה לְבֹא לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלְהִתְקַשֵּׁר אֲלֵיהֶם בְּאַמֶּת וְלִזְכוֹת לְקִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה

שבת קודש פרשת ראה, א' דראש חודש אלול, שנת תשפ"ב
 לפרט קטן, שזהו ראש הישיבה שליט"א בשטעטל, קרית
 ברסלב - ליבערטי יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש
 הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן חלק
 ב', סימן פז.

בַּיָּמִים, וְדָרְךָ זֶה נִפְתַּח בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל (ועי' שם בכּוֹנוֹת כָּל הַכּוֹנוֹת שֶׁל אֱלוֹל), כְּמוֹ שֶׁהָאֵרִיז"ל הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר שֶׁהַסּוּד שֶׁל חוֹדֶשׁ אֱלוֹל זֶה הַפְּסוּק (ישעיהו מג, טז): "הַנּוֹתֵן בַּיָּמִים דְּרָךְ", כְּלוֹמֵר שֶׁבְּחוֹדֶשׁ אֱלוֹל אִפְשָׁר לְמַצּוֹא אֶת הַדְּרָךְ לְהִיחַלֵּץ מֵהַמִּים הַסּוֹעֵרִים, אִפְשָׁר לְזַכּוֹת לְשׁוֹב אֶל הַשֵּׁם. וְעַקְר פְּגָם הַבְּרִית הוּא בְּכַחֲשֵׁת דְרָךְ הַזֶּה, כִּי הָיָה צָרִיךְ לְהָאִיר בְּכַחֲשֵׁת הַרְכִּי"ד [מֵאֲתָיִם עֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה] אוֹרוֹת בְּכַחֲשֵׁת יָם, בְּכַחֲשֵׁת אֲמוּנָה, וְהוּא נִטָּה מִזֶּה, וּפְגָם בְּכַחֲשֵׁת דְרָךְ, בְּכַחֲשֵׁת (בְּרֵאשִׁית ו'): כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ. כִּי אֲשֶׁה

לפני שראש הישיבה שליט"א התחיל את השיעור שרו את הניגון: "זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפְּצֵי חַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסִפְר חַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים".

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: רבינו הקדוש אומר בליקוטי מוהר"ן (חלק ב', סימן פז):

דַּע, שְׁכּוֹנַת אֱלוֹל הֵם תְּקוּן לְפָגָם הַבְּרִית, חוֹדֶשׁ אֱלוֹל מְסוּגָל לְתִיקוּן פָּגָם הַבְּרִית, כִּי סוּד כּוֹנֵנֵת אֱלוֹל הוּא הַנּוֹתֵן בַּיָּמִים דְרָךְ (ישעיהו מג) (וּכְמַבְאֵר כּוֹנֵנֵת הָאֵר"י ו'ל) - לְהָאִיר בְּכַחֲשֵׁת דְרָךְ

לחפש שידוך עבור יצחק אבינו בנו, אז הוא גילה את הסוד הזה, הינו סוד פְּנֵת אֱלוֹל, שֶׁהֵם מְסֻגְלִים לְתִקּוֹן הַבְּרִית, שְׁחֹדֵשׁ אֱלוֹל מְסֻגֵּל לְתִקּוֹן אֶת הָאוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מוֹצֵאִין הַזְּוֹג, וְעַל יְדֵי זֶה מוֹצֵאִים אֶת הַשִּׁדּוּךְ, וּמִקְבָּלִים שְׁלוֹם בֵּית. כִּי עַל־יְדֵי הַתִּקּוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה בְּהַ רְצוֹן אֱלֹו, כִּי מִקְדָּם לֹא הָיְתָה נּוֹטָה אַחַר רְצוֹנוֹ, כִּי נְטָתָה מִמֶּנּוּ כַּנֶּ"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא זְוֹגוֹ, וְאֶפְלוֹ אִם מוֹצֵאָהּ, אֵינָה נּוֹטָה אַחַר רְצוֹנוֹ כַּנֶּ"ל, אֲבָל עַל־יְדֵי פְּנֵת אֱלוֹל שֶׁהֵם הַתִּקּוֹן לְזֶה, עַל־יְדֵי־זֶה חֲזַר וְנַעֲשֶׂה בְּהַ רְצוֹן אֱלֹו כַּנֶּ"ל.

וְזֶה הַסּוּד מְבַאֵר בַּתּוֹרָה בְּפָרֶשֶׁת אֲלֵי־עֶזְרָא, כִּי אֲבָרְהָם מָסַר לוֹ הַסּוּד הַזֶּה, וְזֶה שֶׁאָמַר אֲבָרְהָם לְאֵלֵי־עֶזְרָא (בְּרֵאשִׁית כ"ד, ח): וְאִם לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַיָּךְ, רֵאָה וְהִבַּט נִפְלְאוֹת תּוֹרָתֵנוּ, כִּי רֵאשִׁיתֵיכֶם פְּסוּקָה זֶה הֵם אוֹתֵיזוֹת אֱלוֹל, וּבְקֹמְצֵעַ הֵם תְּבוּת: תֵּאבְדָה הָאִשָּׁה, כִּי עַל־יְדֵי בְּחִינַת אֱלוֹל, הֵינּוּ סוּד פְּנֵנוֹת אֱלוֹל, עַל־יְדֵי־זֶה תֵּאבְדָה הָאִשָּׁה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּהַ רְצוֹן אֱלֹו כַּנֶּ"ל, זֶה מְגִיעַ לְהֵרָאוֹת לָנוּ שֶׁאִם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה בְּחֹדֵשׁ 'אֱלוֹל' זֶה מְסֻגֵּל לְמִצִּיאת שִׁדּוּךְ וְזוֹכִים לְשְׁלוֹם בֵּית. נִמְצָא שֶׁבְּאֵלוֹ הַתְּבוּת בְּעֶצְמָן שְׁדַבֵּר אֲבָרְהָם עִם אֲלֵי־עֶזְרָא מְעַנֵּן הַחֲשָׁשׁ שֶׁמָּא לֹא תִתְרַצֶּה לִילָךְ אַחֲרָיו, דְּהֵינּוּ מִה שֶׁאָמַר לוֹ: וְאִם לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה

נִקְרָאת דְרָךְ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (קִידוּשִׁין ב:), וְיֵשׁ דְרָךְ אַחַר, בְּחִינַת (מְשָׁלִי ב): דְרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפָת.

וְהַכֶּלֶל - שְׁעֶקֶר הַפְּגָם בְּבְחִינַת דְרָךְ, שֶׁלֹא הָאִיר הַדְרָךְ בַּיָּם, בְּמִקּוֹם לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כְשֵׁר הוּא פָּגַם בְּבְרִית. וְלִפְעָמִים מִחֲמַת זֶה הַפְּגָם יוֹכֵל לְאָבֵד אֶת זְוֹגוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁנְּטָתָה מִזְּוֹגוֹ, קָשָׁה לוֹ לְמַצֵּא אֶת זְוֹגוֹ, וְאֶפְלוֹ אִם יִמְצָא אֶת זְוֹגוֹ, וְאֶפְלוֹ מִי שֶׁמַּצֵּא כְּבָר אֶת זְוֹגוֹ, הוּא כְּבָר הִתְחַתֵּן. תְּהִיָּה לוֹ מְגַנְדָּת, וְלֹא תְהִיָּה נּוֹטָה אַחַר רְצוֹנוֹ, מִחֲמַת שֶׁנְּטָתָה מִמֶּנּוּ וְלֹא הָאִיר בְּהַ, מִזֶּה נִתְהוּהָ שִׁישׁ לְהַ רְצוֹן אַחַר כְּנַגְדּוֹ. וְאִז: לֹא זָכָה - כְּנַגְדּוֹ (בְּמִזְמוֹת טו), הוּא יִתְיַיֵּגַע בְּבֵית, אִשְׁתּוֹ תְּרִיב אִתּוֹ וְכו'.

אֲבָל אוֹמַר רַבֵּינוּ: וְחֲדָשׁ אֱלוֹל שָׂאזֹ כּוֹלִין לְתִקּוֹן זֶה וְלְהָאִיר הַדְרָךְ בַּיָּם כַּנֶּ"ל, [עַל־כֵּן פְּנֵת אֱלוֹל הֵם תִּקּוֹן לְזֶה], בְּחֹדֵשׁ אֱלוֹל אֶפְשָׁר לְתִקּוֹן אֶת מֵה שֶׁפָּגַמּוּ בַּפְּגָם הַבְּרִית, וְכִשְׁמִתְקַן זֶה, אֲזִי מוֹצֵא זְוֹגוֹ, וְאִם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה, זוֹכִים לְמִצּוֹא אֶת הַזְּוֹג, וְהֵיא אֵינָה כְּנַגְדּוֹ, רַק כְּרְצוֹנוֹ, וּמִקְבָּלִים שְׁלוֹם בֵּית.

אוֹמַר רַבֵּינוּ: וְיֵשׁ בְּזֶה סוּד נִפְלְאָ, כִּי דַע, שֶׁזֶה הַסּוּד מָסַר אֲבָרְהָם לְאֵלֵי־עֶזְרָא עֶבְדּוֹ, כְּשֶׁשָּׁלַח לְבִקְשׁ הַזְּוֹג שֶׁל יִצְחָק בְּנוֹ, כְּשֶׁאֲבָרְהָם אֲבִינוּ צִוּוּהָ לְאֵלֵי־עֶזְרָא עֶבְדּוֹ לְלֶכֶת

לְעֵינַי בְּאוֹתוֹ הַמְאָמֵר, וְלִזְכוֹת לְהַבִּינִי
בוֹ וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ אֵיזָה עֲבוּדָה בְּעֲבוּדַת
הַשֵּׁם - עַל־יַד־יְיָהּ יִתְקַן פְּגַם הַבְּרִית.

אמר ראש הישיבה שליט"א: מכל
הקטע האמור יוצא שחודש אלול
זהו זמן טוב לעשות תשובה, לחזור
אל השם, ואם עושים תשובה זוכים
למצוא את השידוך, ומי שכבר
התחתן זוכה לשלום בית.

לְלֶכֶת אַחֲרָיִךְ - בְּאֵלוֹ הַתְּבוֹת עֲצֻמָּן
גְּלָה לּוֹ סוּד הַתְּקוּן לְזָה, דְּהִינּוּ סוּד
אֱלוֹל, הַמְרַמֵּז בְּרֵאשֵׁי־הַתְּבוֹת, שֶׁהוּא
הַתְּקוּן לְזָה, שְׁעַל־יַד־יְיָהּ תֵּאבָה
הָאִשָּׁה. וְעוֹד יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת נוֹרָאִים
מְאֹד.

גַּם עֵינַי בַּמְאָמֵר הַמְתַּחִּיל: וַיֹּאמֶר
ה' אֶל מֹשֶׁה קְרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ (בְּלִקְוֵי
א, סִמְן ו), כִּי שָׁם מְדַבֵּר מִפְּנוֹת אֱלוֹל,
וְהוּא תְּקוּן לְפָגַם הַבְּרִית כְּנֹל. הִינּוּ

תסתכל אל השם!

כל הזמן רק מהשם יתברך שהשם
יעזור לו. לכן אומרים חכמינו
הקדושים שרוב הספנים חסידים, כי
הם מקווים ומסתכלים כל הזמן רק
אל השם יתברך.

העולם נמשל למים סוערים,
וצריך לקחת איתנו את אותו הענין
שמשתמש בו רב החובל, לקוות אל
השם יתברך, זה הכוונה של הסוד
של חודש אלול, 'הנותן בים דרך'
- קח את הדרך שמשתמשים בה
במים, מה הדרך? תסתכל אל השם!

רבינו מביא בשם האריז"ל הקדוש
(שער רוח הקודש, יחוד י"ו) שהסוד של
חודש אלול זה הפסוק (ישעיהו מג,
טז): "הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ". חכמינו
הקדושים אומרים (קידושין פב.):
"הַסִּפְּנִין רִיבֵן חֲסִידִים", מדוע?
כי כאשר אדם יושב ברכב וכדומה
הוא מרמה את עצמו שאם משהו
יקרה באמצע הדרך, אנשים יעזרו
לו, אבל רב החובל יודע שכמה חזק
שהוא וכמה חזקה הספינה שלו, אף
אחד לא יוכל לעזור לו כשתגיע רוח
סערה או גלים עזים, לכן הוא חושב

תגיד מעט תהלים

כל יום פעמיים את היום תהלים,
כלומר, ביום ראשון הוא אמר
פעמיים את 'יום ראשון', ביום שני
פעמיים את 'יום שני', וכן הלאה.
אנחנו גם יכולים לחקות את זה,

מה הכוונה להסתכל אל השם?
דרך אחת היא על ידי: לומר מעט
תהלים. רבי נתן הקדוש זכרונו
לברכה היה אומר בכל יום את ה'יום
תהלים', ובחודש אלול היה אומר

שתי פרקים, ואם אתה לא אומר תהלים, תפתח לכל הפחות תהלים ותגיד לפחות 'פרק תהלים אחד'.

אם אתה אומר בכל יום חמש פרקי תהלים, תגיד בחודש אלול עשר פרקים, אם אתה אומר כל יום פרק תהלים אחד, תגיד בחודש אלול

תדבר אל השם

חזקה, מבקשים מהשם על כל דבר, מודים להשם על כל דבר, יודעים שהשם נמצא כאן, ולא צריך לפחד מאף אחד. ילדים רואים כשמשוהו נשבר בבית איך ההורים מגיבים, במקום לאבד עשתונות, ולהאשים אחד את השני, מתחזקים יחד: "השם יתברך יעזור", "הכל זה מהשם", "גם זו לטובה" ו"בואו נבקש מהשם שנוכל לתקן את זה".

למשל, האמא עומדת באמצע לכבס ופתאום נשברה המכונת כביסה, מה עושים? צריכים ההורים להחדיר 'אמונה' ו'תפילה' בילדים, "בואו כל הילדים יחד נעשה 'מעשה פון תפלה' (סיפור תפילה), הולכים לבקש מהשם שהמכונת כביסה תתחיל בחזרה לעבוד, בואו נגיד ביחד: 'רבונו של עולם תעזור שהמכונת כביסה תחזור לפעולה'".

עוד דרך יש: לדבר אל השם. תלך קצת לטייל ותעשה את העצה של תפלה והתבודדות. לדבר אל השם נותן אמונה לאדם, האדם מתחיל להרגיש שהשם נמצא כאן ואני יכול לבקש ממנו כל דבר.

פעם אחת התארח אברך בשטעטל בשבת, הוא מגיע אלי בשבת בבוקר, והוא מספר לי שהוא ראה היום דבר פלא, "אני טיילתי עם אשתי ברחוב, וראיתי ילד בן שבע שהולך לבד ברחוב, אני שואל אותו: 'ילד, אתה לא מפחד ללכת לבד ברחוב?!' עונה הילד: 'ממי יש לי לפחד? השם יתברך נמצא איתי!' את זה אי אפשר להציג, הילד אמר את זה עם כל האמת".

כעת צריך לראות שההורים יחקו את זה...אם מצייתים לרבינו, מדברים אל השם מקבלים אמונה

ללמוד את התורה הקדושה

"רבינו לימד אותי משהו חדש, רבינו לימד אותי ש'קצת' גם כן טוב".

אחר כך צריך לקחת את הדרך של לימוד התורה הקדושה. ללמוד 'קצת' משניות, 'קצת' גמרא. כשרבי נתן הגיע לרבינו הוא אמר אחר כך:

'אלור', 'אלור', 'אלור'...

ושלום בית, ותהיה לנו שנה מתוקה ומאירה, אמן.

אחר שר ראש הישיבה שליט"א לכבוד ראש חודש את הניגון: "יְחַדְּשֵׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שָׂהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחִמָּה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה וְלִכְלָפְלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלִבְשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאוּלָּה קְרוּבָה וְנֹאמֵר אָמֵן."

מגיע חודש אלול, אנשים מתחילים מאוד לבעור, רבי נתן אמר: "אנשים בוערים: 'אלול', 'אלול', 'אלול' ולא עושים כלום!" אלול לא מתחיל מחר, היום ראש חודש זה כבר חודש אלול, מה עשיתי היום בשביל חודש אלול? כבר פתחתי חומש, כבר פתחתי משניות, כבר פתחתי גמרא, כבר פתחתי תהלים, הלכתי קצת לטייל עם השם יתברך, כבר דיברתי אל השם - זה אלול!

השם יעזור שנציית לרבינו, נתקן את האות ברית קודש, יהיה שידוכים

שבת קדש פרשת עקב, מברכים חודש אלול, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שדה ראש הישיבה שליט"א בשטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בליל שבת קדש ב'באטע' דיבר ראש הישיבה שליט"א דברי התחזקות נפלאים בענין אמונת חכמים.

דאָט שמים זה דבר קטן

שואלים חכמינו הקדושים (ברכות לג:): "אָטוּ יִרְאֵת שָׁמַיִם מִיִּלְתָּא זוּטְרָתָא הִיא?" האם יראת שמים זה דבר כזה קטן שמשנה רבינו קורא לזה 'רק ליראה את השם', וְהָאָמֵר רַבִּי חֲנִינָא מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי: אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית גְּנֻזָּיו אֵלָא אוֹצָר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, שְׁנֵאמֵר יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ", הרי

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: כתוב השבוע בפרשה (דברים י, יב): "וְעֵתָהּ כַּעַת יִשְׂרָאֵל, מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שָׂאֵל מֵעַמְּךָ", מה השם מבקש ממך? "כִּי אִם" רק "לִיִּרְאָה אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ, לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו, וְלֹאֲהַבֵּהוּ אֹתוֹ, וְלַעֲבֹד אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכֶךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ."

מביא הדגל מחנה אפרים הקדוש קושיא (עיין דגל מחנה אפרים פרשת תצוה, בתחילת הפרשה) בשם זקיננו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו: למי מדבר משה רבינו? הוא הרי מדבר אל בני ישראל! אז עדיין קשה, וכי יראת שמים זה דבר קטן?, אומר הבעל שם טוב הקדוש פירוש חדש בגמרא, "לְגַבֵּי מֹשֶׁה" אינו הכוונה בשביל משה רבינו, אלא הכוונה היא כשליהודי יש משה רבינו, הוא הולך לצדיק, הוא דבוק במשה רבינו, "מִיִּלְתָּא זֹטְרְתָא הִיא", אז יראת שמים זה דבר קטן.

בלי צדיק אי אפשר לקבל את התורה, כי זה נדמה שכדי לקבל את התורה צריך לעלות לשמים... הצדיק מראה לנו שלא בְּשָׁמַיִם הוּא (דברים ל, יב), יהדות זה דבר קל, דבר יפה, כל אחד יכול לקבל את זה.

רבי חנינא אמר בשם רבי שמעון בן יוחי שיראת שמים זהו האוצר הכי יקר שיש להשם יתברך?! , זה כמו שיגידו לאדם: "מה אני כבר מבקש ממך?, אני מבקש ממך 'רק' עשר מיליון דולר עבור המוסדות!" עונים חכמינו הקדושים: "אֵינְךָ, לְגַבֵּי מֹשֶׁה מִיִּלְתָּא זֹטְרְתָא הִיא", כן, לגבי משה רבינו זה דבר קטן. "דְּאָמַר רַבֵּי חֲנִינָא: מָשַׁל לְאָדָם שְׂמֵבֵקְשִׁים מִמֶּנּוּ פְּלֵי גְדוּל", משל לאדם שמבקשים ממנו להלוות כלי ענק, או סכום כסף עצום כמו מליון דולר, "וַיֵּשׁ לוֹ - דּוּמָה עָלָיו פְּכָלֵי קֶטָן" לעומת זאת "קֶטָן, וְאֵין לוֹ - דּוּמָה עָלָיו פְּכָלֵי גְדוּל", אם אין לו את זה, אפילו שזה יהיה חפץ קטן כמו פטיש וכדומה - זהו דבר קשה בשבילו. אצל צדיק, אצל משה רבינו יראת שמים זה דבר קטן, לכן הוא קורא לזה דבר קטן.

הֲרֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלֹךְ לֹא עוֹשֶׂה אֶת זֶה קֶשֶׁה!

אוהב את הראש ישיבה", שואל אותו מוהרא"ש: "מה הסיבה?" אז הוא ענה: "הראש ישיבה עושה קל את היהדות", אמר לו מוהרא"ש: "לא! יהדות זה דבר קל, יהדות זה דבר מתוק, יהדות זה דבר נחמד, ראש הישיבה שלך פשוט לא עושה את זה קשה!".

היה בחור שנכנס ללמוד בישיבה ממדינה אחרת, אבא שלו למד אצל מוהרא"ש, אז הוא הלך לקבל ברכת שלום ממוהרא"ש, מוהרא"ש רצה לתת לו הרגשה טובה, אז הוא שאל אותו: "אתה נהנה בישיבה?" הוא ענה: "כן", ממשיך מוהרא"ש ושואל: "אתה אוהב את הראש ישיבה?" הוא ענה: "אני מאוד

היהדות זה דבר קל מאוד

ש"וַיִּעַנְךָ עֵץ עֵבֶת" (שם) זה הדסים, אולי עֵנָף עֵץ עֵבֶת הכוונה להירדוף - עלה קוצני? אומרת הגמרא שזה לא יתכן, כי "דְרָכֶיהָ דְרָכֵי נְעָם" (משלי ג, יז): דרך התורה זאת דרך מתוקה, לא דרך דוקרנית - קוצנית, אז וודאי שזאת לא הכוונה שיקחו את הדברים האלו ביד וידקרו.

יהדות זה לא דבר קשה וראש הישיבה אומר שרק תעשה כך וכך, אלא היהדות זה דבר מאוד קל! כמו שחכמינו הקדושים אומרים (סוכה לב ע"א וע"ב) מי אומר ש"פֶּתַת תְּמָרִים" (ויקרא כג, מ) הכוונה ללולב, אולי התורה מתכוונת שיקחו לִפְתַּת תְּמָרִים ענף דוקרני?, וכן מי אמר

לשמור שבת זה הדבר הכי יפה!

עם המשפחה, יושבים עם האישה והילדים ומדברים אליהם מהשם יתברך, מהיופי שהשם ברא את העולם ומנהל הכל.

זה מה שמסביר הבעל שם טוב הקדוש את הפירוש בגמרא, לא מדברים ממש רבינו לעצמו, מדברים מזה כשיש ליהודי משה רבינו, דבוקים בצדיקים, מאמינים בצדיקים, אז מרגישים כמה היהדות קלה, אז יראה מילתא זוטרתא. הרבי אמר פעם (שיחות הר"ן, סימן רפז): "מָה יֵשׁ לְהֶאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, אֵין צָרִיךְ פִּי אִם לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד וּלְהִתְפַּלֵּל".

זה שאנשים לא יודעים זאת, כי הם מקשים לעצמם, מוסיפים יותר ממה שהתורה הקדושה אומרת. היהדות בעצם זה דבר מאוד יפה, לשמור שבת זה הרי הדבר הכי יפה! אני לא מחפש לברוח, להתחבא עם פלאפון, עם סיגריה בשבת קודש.

לך תגיד לגוי שליהודים יש יום אחד בשבוע שבו אנחנו נחים, אנחנו לא עושים כלום, לא שלא הולכים לעבודה ועסוקים בלתקן את הבית כמו שהגויים עושים, הם עסוקים בסוף השבוע שלהם בלתקן את הבית. לך תספר להם על המתנה, שיש לנו יום בשבוע זמן

אמונה נותנת חיים

כמה שיותר אדם חושב מהשם הוא מקבל יותר כח וחוזק. אם אדם שוכב חולה בבית החולים, שהשם ישמור, אם יש לו אמונה, הוא

לעשות מצוות ומעשים טובים לא לוקח מהאדם את השמחה והנעימות, להפך, זה גורם שהאדם יהיה מרוצה ושמח.

להתרפאות, אבל אם הוא לא מאמין, אפילו אם הוא פעלתן גדול, הוא מנהל עסקים גדולים ומרוויח הרבה כסף, הוא לא יצליח להילחם].
אמונה נותנת חיים, אמונה גורמת שאדם יוכל לשאת את הקשיים שלו.

מאמין בהשם, זה נותן לו כח שהוא יוכל להילחם במחלה. [מוהרא"ש אומר שאת זה אפשר לראות אפילו להבדיל אצל הגויים, גוי שמאמין, לא משנה במה הוא מאמין, הוא יותר בקלות ילחם במחלתו, כי יש לו אצלו במח על מה לתלות תקווה

מי נושם בך? השם!

לא מבינים הכל, אחד מבין עד כאן והשני מבין קצת יותר אבל גם לא הכל, מי מביא לך אוויר לנשימה? מי נושם בך? השם! הזוהר הקדוש אומר (פרשת פנחס, דף רמה:): "אוויר", זה אותיות "אור י", אור מהשם.

אבל מי שאין לו אמונה אין לו חיים, כי כל זמן שהולך לו טוב, הוא מוצלח וכו', הוא שמח, אבל איך שרק משהו הולך לו לא טוב אין לו שום נחמה, אין לו כבר עם מה להתנחם כי הוא הרי לא מאמין בהשם יתברך רחמנא לצלן, אז הוא נופל מהכוחות.

רבינו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן ג): "מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה - חַיֵּי חַיִּים", מי שחי עם אמונה - לו יש חיים, הוא מבלה את הימים ושנים שלו רק בטוב. כי כשהולך לו הכל כמו שהוא רוצה, הוא מודה להשם יתברך, ואפילו כשלא הולך לו טוב, הוא סובל יסורים חס ושלום, הוא סומך על השם שהשם ירחם עליו ויעזור לו, כי הוא יודע שהכל מגיע מהשם יתברך, השם מביא לי את הרע ובוודאי שזה טוב בשבילי. אדם לא קולט, השם מביא לאדם עיניים לראות, אזניים לשמוע, כל החכמים שמרמים את עצמם שהם מבינים את הבריאה, גם מודים שהם

כל מילה מחזקת את האמונה

מוהר"ן, חלק ב', סימן מד) על הפסוק (תהלים פט, ב): "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי", כמה שיותר אדם מדבר אל השם, כך יותר הוא זוכה להכיר שאין שום דבר בעולם חוץ ממנו יתברך.

איך זוכים לקבל אמונה חזקה? זה שמדברים אל השם נותן לאדם אמונה מאוד חזקה, אני מדבר עוד מילה, ועוד מילה, עם כל מילה שמדברים אל השם מתחזקת האמונה, כמו שרבינו אומר (ליקוטי

אני יכול לבקש ממנו

לי פרנסה".

זה הדרך איך אדם יכול להיות קשור אל השם, אם מדברים אל השם, מבקשים מהשם. אם הולך לך קשה, נפלת לדברים לא טובים חס ושלום, תגיד את זה להשם: "רבונו של עולם אני רוצה להיות טוב", "רבונו של עולם אני הולך להיות טוב", "רבונו של עולם אני רוצה להתפלל", "רבונו של עולם אני רוצה ללמוד", "רבונו של עולם אני רוצה לשמור שבת", אחר כך תבקש מהשם כל מה שאתה רק צריך.

אדם שמאמין בהשם חייו חיים, כי מה שרק עובר עליו הוא יודע שהשם עושה את זה והוא יכול לבקש ממנו, "רבונו של עולם אני צריך ילדים", "רבונו של עולם אני רוצה להיות שמח", "רבונו של עולם אני לא רוצה לדיב" "רבונו של עולם לאחרונה יש לי חרדות, יש לי פחדים".

בחור צריך שידוך, אז הוא מבקש מהשם: "רבונו של עולם תן לי שידוך", אברך צריך פרנסה, אז הוא מבקש מהשם: "רבונו של עולם תן

אתה יכול לקבל את זה בחינם!

רודפות אותי מחשבות ש'אולי אני לא מרגיש טוב', 'אולי יש לי איזה מחלה', אני מקבל מזה חרדות ופחדים". זה יכול לקרות לאנשים הכי מוצלחים, אין שום דבר מה לעשות לזה, משהו מתחיל לרוץ במוח, המחשבות הרעות לוחצות בראש, העצה היא: תדבר אל השם, זה גורם שהאדם יהיה שמח.

אנשים משלמים הון עתק כדי לשפוך את הלב בפני אדם אחר, מתחננים: "תקשיב לי, יש לי את המחשבה הזאת ואת המחשבה הזאת... - אתה יכול לקבל את זה בחינם! תתחיל לדבר אל השם, תכנס לחדר שאין בו אף אחד ותתחיל לדבר: "רבונו של עולם אני לא יודע מה קרה, לאחרונה

אמונת חכמים

השם יעזור שנזכה לאמונת חכמים. בליל שישי דיברנו מה הכוונה 'אמונת חכמים', אמונת חכמים הכוונה שאני לא מבין כלום, אם הצדיק אומר כך, אני עושה כך.

אתה יכול להתחיל מזהחלה

השם עדיין עליך, הוא מחל לך על כל העוונות הישנים, ומעכשיו ואילך השם לא דורש ממך דברים קשים וכבדים, רק שתפחד מהשם יתברך!

לומדים את זה מהמילה "ועתה", שזה לשון תשובה (ילקוט שמעוני בראשית י"א, 1). מדוע 'ועתה' זה לשון תשובה? פשוט מאוד, כי זהו תשובה, 'ועתה' - אני מתחיל 'מעכשיו' להיות יהודי כשר, אני לא מסתכל על מה שהיה.

אני מבין בשכל שלי שאני בעל מום, עשיתי עבירות וממני כבר לא יצא כלום, אבל הצדיק אומר לי: אתה יכול להתחיל מהתחלה. כמו שהפסוק אומר השבוע (דברים י', יב): "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמָּךְ", אומר רש"י: "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל - אַף עַל פִּי שֶׁעֲשִׂיתָם כָּל זֹאת, עוֹדְנוּ רַחֲמֵינוּ וְחַבְּתוּ עֲלֵיכֶם, וּמָכַל מָה שֶׁחָטַאתֶם לְפָנָיו אֵינוֹ שׂוֹאֵל מִכֶּם פִּי אִם לִירְאָה וְגוֹ'", אפילו שעשית עבירות, הרחמנות והאהבה של

הרבי מברסלב אומר שכן פוסקים כך

שהוא לומד, ואפילו שהוא לא מבין מה שהוא לומד.

בפוסקים כבר דנים על זה אם פוסקים כך או לא, המגן אברהם (אורה חיים סימן נ, סעיף קטן ב') מחלק בין תורה שבכתב לתורה שבעל פה, שרק בתורה שכתב יוצאים ידי חובה גם אם לא מבינים, ובשלחן ערוך הרב כתוב (הלכות תלמוד תורה פרק ב', י', יג) שאדם יגיד לפחות פעם אחת בחיים את כל התורה אפילו שהוא לא מבין, כך הוא יזכה להבין למעלה בשמים כשהשם ילמד עם הנשמה שלו. ורבינו הקדוש. הרבי מברסלב אומר שפוסקים כך. רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹאִמְרַי הַדְּבָרִים פְּסוּדִי,

יש לי אמונת חכמים, לפי השכל שלי אני לא בנוי בשביל ללמוד, אבל רבינו אומר לי קח חומש, קח משניות, קח גמרא ותתחיל ללמוד, ואם אתה לא מבין לא קרה כלום, תגיד את המילים, תגרוס את המילים, כמו שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (שבת סג.): "לְגַמּוֹר וְהִדָּר לְסַבְּר", שאדם קודם כל יגיד הרבה את המילים של התורה הקדושה, אפילו שהוא לא מבין מה שהוא לומד, ואחר כך שילמד בשביל להבין, עוד אומרים חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.): "לְעוֹלָם לִי גְרִיס אֵינִישׁ, וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח, וְאַף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מַאי קָאָמַר", שאדם ילמד אפילו שהוא שוכח מה

כְּסֹדֵר בְּזִרְיֹת וּמִמִּילָא יָבִין", ולא להישבר כשרואים שלא מבינים מה שלומדים, כי זה לבד - שרוצים מיד להבין - גורם שיהיה קשה להבין את הלימוד, רק צריך להגיד את המילים כסדרן, וממילא יבינו.

וּמִמִּילָא יָבִין", לא צריך להבין מה שלומדים, צריך רק להגיד את המילים של התורה הקדושה ובסוף יבינו, "וְלֹא יִבְלָבֵל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלַת לְמוֹדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תַּכְּף, וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תַּכְּף וְלֹא יָבִין כְּלָל, רַק יִכְנִיס מֵחוּ בְּהַלְמוֹד, וַיֹּאמֶר

יום אחד זה נגמר...

שאנשים עוד הולכים לעבודה זה שישים שבעים, אחר כך החיים הופכים לכל כך משעממים, נהיים שבורים ועצובים, אבל אדם שיודע מדרך הלימוד חי חיים, הוא יושב עם המשניות שלו והוא גורס פרקים.

אברך מספר לי שהוא הלך השבוע לבקר את אבא שלו בבית חולים, הוא אומר לי: זה כל כך מפחיד, רואים מה זה החיים, כל זמן שעדיין צעירים ממלאים את היום עם עבודה, אבל יום אחד זה נגמר, הגיל הכי מאוחר

הפנים מאירות וזוהרות

המשפחה, זה היה בזיונות נוראיים, הוא אף פעם לא הביא הביתה כסף, אבא שלי שליט"א מספר לי איך שבתור ילד ממש רעבו בבית, לא היה מה לאכול, והוא ישב בבית המדרש ולמד, שנים עברו, כל אחד התבגר, כולם היו צריכים לעזוב את העבודה שלהם, ורק סבא שלי ישב הלאה עם המשניות והגמרא, הפנים שלו זהרו והאירו, כל יום שעבר הוא רק נהיה רענן יותר ויותר!

אספר לכם דבר יפה, סבא רבה שלי קראו לו רבי אייזיק רוטה זכרונו לברכה, הוא היה יהודי חשוב, הוא למד והתפלל, היה לו חנות בגדים, הוא והילדים שלו היו בעלי בתים, הבן שלו - סבא שלי, הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה החליט שהוא הולך ללמוד, הוא ישב כל היום בבית המדרש עם הגמרא והמשניות, הוא היה הצחוק של המשפחה, הוא היה הבטלן של

לספור את האוטובוסים העירוניים

וכשמתבגרים. היום נהיה כזה דבר שאי אפשר לעשות סתם כך כסף

דרך הלימוד מצילה את האדם, אפשר לעשות את זה כשצעירים

אפשר לראות מה קורה בבית אבות, זה מאוד מפחיד, רואים איך שמריצים כסאות גלגלים עם גויים זקנים לרחוב, הם יושבים ומסתכלים על הציפורים שמסתובבים סביבם, אין מה לעשות... אבל אם אדם ישב בשנותיו הצעירות ולמד משניות הוא גם יעשה את זה בגיל מבוגר.

כשביל לחיות, צריך לעבוד כשביל העתיד, למה שלא תוריד כמה דקות ביום ותלמד קצת משניות?! זה העתיד, עוד קצת אתה הולך לשבת במרפסת, מה תעשה אז, בעיר עוד אפשר לפחות להתיישב בחלון ולספור כמה אוטובוסים עירוניים עוברים, אבל מה אפשר לעשות בשטעטל...?

אוי, כמה שיהיה טוב!

במרפסת עם משניות, אני יגיד פרקים משניות, אוי, כמה שזה יהיה טוב! עם סדר דרך הלימוד הגיל המבוגר הרי כל כך טוב, אבל אי אפשר אז להתחיל, צריך כבר עכשיו להתחיל לעשות זאת, תקח עכשיו משניות תגיד פרק אחרי פרק, תגיד דף גמרא ועוד דף גמרא.

כעת אני לא יכול כל כך ללמוד בבית, אם אני פותח משניות אני צריך מיד לסגור את זה, כי את הילד הזה צריכים לרוחץ והילד השני יצא מהמיטה... אז אני תמיד מתאר לעצמי, יום אחד כשאני יגמור לחתן את הילדים, אני אהיה יהודי מבוגר, אני אהיה 'זיירי' (סבא) רוטה' אז אשב

אתה גם לא קנית דירה!?

אתה מבזבז בשנה, קפה עולה שתי דולר, שלוש פעמים ביום זה כבר שש דולר, עוגה עולה עוד שתי דולר, ביחד זה שמונה דולר ליום, תחשב את זה כפול שלוש מאות שישים וחמש - שזה מספר הימים שיש בשנה - אחר כך תוסיף עוד את העלות של הסיגריות שאתה קונה בשנה, אם לא היית קונה את כל הדברים האלו מזמן כבר היה לך כסף להוריד על דירה... "הוא עונה לו חזרה: "אתה קונה קפה בחנות?"

זה נראה מאוד מוזר, אנשים שואלים תמיד: מה הכוונה, אם אתה אומר סתם את המילים הרי לא תוכל להיות דיין?! - תן לי להבין, אתה שאתה כן לומד עם הבנה נהיית דיין!?

ראש הישיבה שליט"א אמר: לפעמים רואים אדם שמרשה לעצמו יותר מדאי, הוא קונה שלוש פעמים ביום קפה ומאפה בחנות, אומר לו חבר שלו: "חבל, תחשב כמה כסף

- לא ! אתה קונה כל יום מאפה ? -
 לא ! אתה מעשן ? - לא ! כבר קנית
 דירה ? - לא ! אם כך מה אתה משגע
 אותי עם פלפול שלם, אתה גם לא
 קונה את כל הדברים האלו וגם אין
 לך דירה ? !... " אותו דבר אני אומר
 לך, אני לא אגדל דיין כי אני אומר
 משניות ? - ואתה ? אתה כן לומד עם
 הבנה, אתה דיין ? !

אין לי אף אחד

אני לא מתכוון חס ושלום לזלזל
 מלימוד עם הבנה, בוודאי אם יש
 לך חברותא שתשאר ללמוד עם
 החברותא שלך, אבל תקבע לעצמך
 חוץ מזה שיעור בלגרוס קצת
 משניות וקצת גמרא, את זה אפשר
 לעשות כל יום, אדם חושב שיש
 לו משהו, יום אחד האדם ימצא
 את עצמו בלי אף אחד, בלי אישה,
 בלי ילדים, בלי חברים, בלי אף
 אחד בעולם, אבל יש לך את השם
 יתברך, אבל יש לך את המשניות,
 ואת הגמרא שלך, זה נשאר לאדם
 גם בעולם הזה וגם לעולם הבא.
 השם יעזור שנחזיק מעמד אצל
 הצדיק, אז תהיה יראת שמים
 'מילתא זוטרתא', השם יעזור
 שנציית לרבינו, כך יהיו לנו חיים
 יפים, אמן.

שבת קודש פרשת עקב, מברכים חודש אלול, שנת תשפ"ב
 לפרט קטן, שזהה ראש הישיבה שליט"א בשטעטל, קרית
 ברסלב - ליבערטי יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש
 הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן, סימן
 קכט.

לפני שראש הישיבה שליט"א
 התחיל את השיעור שרו את הניגון:
 "רבונו שֶׁל עוֹלָם, הָאֵב אוֹיף מִיר
 רַחֲמָנוּת. הָעֵלְף מִיר הָעֵלְף מִיר, הָאֵב
 אוֹיף מִיר רַחֲמָנוּת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 הָאֵב אוֹיף מִיר רַחֲמָנוּת. אִיף ווִיל זַיִן
 אָן עָרְלִיכער אִיד".

עקר התגברות התאונה הידוע,
 דהינו תאנת המשגל, הוא רק מחמת
 עצבות ומרה שחורה, כשאדם

[בתרגום חופשי: "רבונו של
 עולם, תרחם עלי. תעזור לי, תרחם

להפיל את האדם לעצבות, שיאבד עשתונות, ליאוש, כדי שהאדם אחרי זה יפול לעבירות רחמנא ליצלן, לכן צריך להיות בשמחה.

עם מה אני יכול להיות שמח? שאני יהודי, שאני שומר שבת, חכמינו הקדושים אומרים (שמות רבה, פרשה כה, יב) אם תזכו לשמור שבת מעלה אני עליכם פאלו שמרתם פל המצוות שפותרה, ואם חללתם חס ושלום אותה מעלה אני עליכם פאלו חללתם פל המצוות, אני שמח עם המצוות והמעשים טובים שאני עושה, אדם ששמח והוא במצב רוח טוב, מסתלקות ממנו כל התאוות וכל הבעיות.

ממשיך רבינו הקדוש ואומר:

ואמר: אפלו כשנופלין לפעמים לתוף רפש וטיט, אפילו אם כן קרה, אדם נפל לבצה של עבירות, שקשה לו מאד לצאת משם, נותן רבינו עצה: צועקין וצועקין וצועקין!.

ואמר בלשון אשפנו בזו הלשון, רבינו דיבר באידיש ורבי נתן כתב הכל בלשון הקודש, וכשזה הגיע לשיחה טובה, מביא רבי נתן איך רבינו אמר זאת באידיש: אין אפלו אז מעפלט אין אה בלאטי אריין שרייט מען אין מע שרייט אין מע שרייט, (כנ"ל) ורבינו הגביה ידיו קצת ולא אמר יותר.

בעצבות, מריר, ובדיכאון, זה מביא שהוא יפול חס ושלום בתאוה המרה של פגם הברית. וצריכין להתגבר בכל עז להיות אף שמיח תמיד.

אמר ראש הישיבה שליט"א: רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קסט) כשאדם שמח השם יתברך בעצמו ישמור עליו מפגם הברית, כי העבירה של פגם הברית רחמנא ליצלן מגיעה רק מעצבות, מרירות ודיכאון, כמו שרואים שהקליפה שגורמת לאדם לחטוא בעבירה זו נקראת 'לילי'ת' מלשון יללה - בכי.

מסביר רבינו עם זה את הפסוק הראשון בפרשה השבוע (דברים ז, יב): "והיה עקב תשמעון ... ושמר ה' אלקיך לך את הברית", שחכמינו הקדושים אומרים (ויקרא רבה יא, ט): 'והיה' זה לשון שמחה, אומר הפסוק: "והיה" - אם אדם שמח, אז: "ושמר ה' אלקיך לך את הברית" - השם יתברך בעצמו ישמור עליו מפגם הברית.

עוד אומר רבינו הקדוש (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): שתכף כשאדם רוצה לפגם בעבודתו יתברך, אזי תכף היא עברה גדולה כשיש לו עצבות, חס ושלום, פי עצבות היא סטרא אחרא (והר"ם דף עא), והשם יתברך שונא אותה.

היצר הרע רוצה דבר אחד,

רבינו נותן לנו כאן עצה, מה לעבירות רחמנא לצלן, שנצעק אל לעשות כשנופלים לתאוה, השם יתברך.

וראש הישיבה פצח בניגון:

וְאֶפִּילוּ כְּשִׁנוּפְלִין לְתוֹךְ רֶפֶשׁ וְטִיט,
 מ'שְׁרִיט מ'שְׁרִיט און מ'שְׁרִיט און
 מ'שְׁרִיט, מ'שְׁרִיט,
 אֶסְאֵף מְאֹל פֶּאָלֵט מְעַן אַרְיִין אֵין אַ
 בְּלֵאטֶע אֵין שְׁמוּץ, מ'שְׁרִיט און
 מ'שְׁרִיט,
 שְׁקֵשָׁה לוֹ מְאֹד לְצֶאֱת מִשָּׁם,
 ס'שְׁוֹעֵר אַרוֹיסְצוּקְרִיךְ פֿון דָאָרט,
 טאַטֶע, נְעַם מִיךְ אַרוֹיס פֿון מִיין
 בְּלֵאטֶע.
 הֶעֱלֵף מִיר טאַטֶע, הֶעֱלֵף מִיר
 טאַטֶע, נְעַם מִיךְ אַרוֹיס פֿון מִיין
 בְּלֵאטֶע.
 הֶעֱלֵף מִיר טאַטֶע, הֶעֱלֵף מִיר
 טאַטֶע, נְעַם מִיךְ אַרוֹיס פֿון מִיין
 בְּלֵאטֶע.
 אַנטְלוֹיפֿן פֿון אַלע עֲבִירוֹת,
 ס'איז דא אויף דעם נאר איין
 בְּרִירָה.

בתרגום חופשי: ואפילו כשנופלין לתוך רפש וטיט

הרבה פעמים נופלים לתוך ביצה ולכלוך
 וּלְכֻלּוֹךְ
 שקשה לו מאוד לצאת משם -
 קשה להיחלץ משם.
 אבל רבינו נותן לנו עצה
 איך שנעשה פליטה
 לברוח מכל העבירות
 יש רק ברירה אחת
 לצעוק ולצעוק ולצעוק
 לצעוק ולצעוק ולצעוק
 תעזור לי אבא, תעזור לי אבא,
 תוציא אותי מהבוץ שלי
 תעזור לי אבא, תעזור לי אבא,
 תוציא אותי מהבוץ שלי

ממשיך רבינו ואומר:

וְאָמַר, שְׁלַעַנְיִן הַמְּחַשְׁבוֹת וְהַבְּלוֹלִים שְׁמַבְלִפְלִין לְאֲדָם בְּעַנְיִן
 זֶה, שְׂדֵנָה לְצֵרָה בְּשַׁעֲתָה (בְּרְכוֹת ט:)
 וְלֹא יִבְלָפֵל עֲצָמוֹ פֶּלֶל פֶּלֶל בְּעַנְיִן

שלו, תשכח מה שהיה, תתחיל כעת מהתחלה.

זֶה לֹא קֶדֶם וְלֹא אַחֲר־כֵּן, שאדם לא יתבלבל מהמחשבות והבלבולים

אני שוכח מה שהיה

שלי ? !, אם מגיע חודש אלול צריך להתחיל לחשוב 'מה אני עושה כאן ? חלפה לה כבר שנה שלימה, סידרתי את זה ואירגנתי את זה, אבל בשביל מי אני עובד ? למה אני עובד ? את מה אני רודף ? אני רודף אחרי הבהמות!' (עיין ספורי מעשיות מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו), הבוס בעבודה, הביזנס שלי יותר חשובים מהתפילה שלי ? !

רבינו אמר (חיי מוהר"ן סימן תלז) בשעה שאדם מדבר אל השם, שיגיד: "היום אני מתחיל לְדַבֵּק בְּךָ", רבוננו של עולם אני מתחיל מעכשיו, מה שהיה היה, אני הולך מעכשיו להיות יהודי כשר, אני הולך מעכשיו להתחיל להגיע לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ומעריב.

הנקודה היהודית !

כל זמן שאדם לא חזק עם שחרית, מנחה ומעריב, הוא עדיין לא התחיל לעשות כלום, זהו הנקודה היהודית ! מגיע עכשיו חודש אלול, בואו נקבל על עצמינו את זה, אני הולך להמשיך לעבוד, ולהרוויח כסף, אבל אני הולך ללכת כל יום לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ומעריב.

ברכנו היום את 'חודש אלול', מתקרבים כבר ליום הדין הגדול, צריך כבר להתעורר: מה אני עושה כאן ? אני מסתובב סביב עצמי במשך שנה שלימה כדי להתעורר ולרוץ לעבודה ? ! כשעוברים הכמה שנים, האדם מתבגר, נוכחים לראות 'בשביל מי עבדתי ?' ו'בשביל מה עבדתי ? !', צריך לעבוד, צריך להביא פרנסה, אבל בשביל זה אני יותר על השחרית מנחה ומעריב

כאן אתה הולך לחלוב חלב ? !

ניגש לעמוד ומחזיק לידו פרה, ואנשים שואלים אותו: "אתה מכניס את הפרה שלך לבית הכנסת ? !" הוא עונה: "זה הפרנסה שלי, אני צריך את זה לצורך פרנסה !" אוי אלו כרטיסים טובים... טוב מאוד שיש

אתה מכניס איתך את כל המשרד לבית הכנסת ? ! - ישנם עסקנים שמדפיסים כרטיסים יפים כדי לעשות צחוק מהאנשים שמגיעים עם הפלאפון שלהם לבית הכנסת, רואים באחד הכרטיסים איך שאדם

הולך להיות טוב", אז נזכה לחודש אלול מבורך, שנוכל להתכונן לימים הנוראים כמו שצריך.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

אחר כך שר ראש הישיבה שליט"א לכבוד שבת מברכים את הניגון: "יִתְדָּשְׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שָׁהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה. לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפְרִיָּסָה וְלְכֻלְפָּלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלִבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאוּלָּה קְרוֹבָה וְנֹאמַר אָמֵן".

לך פרנסה, אבל אתה כעת הגעת לבית הכנסת, אתה מכניס את הפרה שלך לבית הכנסת? פה אתה הולך לחלוב אותה?! תחלוב את הפרה שלך מחוץ לבית הכנסת, אתה הרי הגעת כעת אל השם יתברך!

מה יש לך מכל הכסף שלך, אם אתה לא יכול להגיע לבית הכנסת לכמה דקות להתפלל תפילה אחת, בלי להגיד לבוס, לפועל, למנהל עבודה כל דקה עוד מילה אחת ועוד מילה אחת?! כעת אני מתפלל, כעת אני הולך לבקש מהשם יתברך עבורי, עבור אשתי, עבור הילדים שלי, עבור עם ישראל. צריך כל כך הרבה רחמים שהכל ילך טוב אצל עם ישראל, אני לא רוצה להפחיד ולספר מה קורה היום בעולם, אבל צריך הרבה לבקש. כשאני מגיע לבית הכנסת אין לי עם אף אחד שום דבר, אם אני רוצה לשוחח אני יוצא מבית הכנסת ושם אני יסדר הכל, אני מגיע לבית הכנסת רק לבקש מהשם יתברך.

הלוואי שנסיים תהלים כל שבוע, ואם אי אפשר לסיים את כל התהלים לפחות תגיד 'פרק תהלים אחד', קצת גמרא ומעט משניות.

השם יעזור שנציית לרבינו, ואם נפלתי לרפש אני יבקש מהשם: "רבונו של עולם תוציא אותי מהבוץ", "רבונו של עולם אני כבר